

UPANJE NA DNU BREZUPA

DRAGO K. OCVIRK

Svet je uveljavljal, razlaga sociolog Anthony Giddens v delu z enakim naslovom. V tradicionalnih družbah ljudje trepetajo pred grožnjami narave: potresi, poplave, slaba letina ipd. Danes pa smo vse bolj v strahu pred svojim početjem z naravo. V svetu sicer ne vedno izbruhne lakota, toda človekov delež pri tem ni več zanemarljiv; reke se kar poplavlajo, a ni jasno, koliko je to povezano s klimatskimi spremembami, ki jih je pridelal človek. Kar je bilo včasih zgolj naravno, je zdaj tudi narejeno. Tveganje ne ustvarjamo le s posegi v naravo, marveč tudi v tradicijo, ki je (bila) nekakšna druga narava. Ker smo zagospodarili tudi nad to drugo naravo, se spreminja vse tisto, kar je bilo nekoč samoumevno, trdno in cenjeno kakor npr. zakonska skupnost in družina. Zato so ljudje, ki navežejo tovrstne odnose, podobni pionirjem, ki se odpravijo v neznano, tvegajo nekaj, za kar ne vedo, kako se bo izteklo.

Čeprav ne moremo reči, da je potres, ki je sprožil cunami, posledica človekovih posegov, pa nas po svojih razsežnostih opozarja, da živimo v nevarnem svetu, ki je takšen, kakršen je, zaradi globalizacije. Človek je tako usodno posegel v svet, da je vsak tak ali drugačen lokalni ali regionalni dogodek tudi globalen, svetoven dogodek. Zahodni mediji so najprej poročali o zahodnjakih, ki so letovali na prizadetem območju. Ministrstva so naglo pregledala sezname svojih državljanov in mirila njihove sorodnike; tudi Slovenci smo takoj zvedeli, koliko je tam naših državljanov in kako je z njimi. Zato ne preseneča, da je neki katoliški misijonar iz Italije, ki deluje med revnimi ribiči na Sri Lanki, daleč od turističnih naselij, zahodnih turistov in kamer, rotil prek katoliške agencije, naj zahodnjaki v veliki in upravičeni skrbi za svoje nikar ne pozabijo na sto tisoče domačinov, ki so ob vse. Tragedija ima svetovne razsežnosti, saj razodeva krhkost in sprotnost varnostnih sistemov ter kliče ne le po tehničnem in logističnem ukrepanju, ampak v prvi vrsti po globalni politični strategiji, kako napraviti svet bolj varen v celotnem razponu od naravnih groženj do narejenih (trg, terorizem, oboroženi spopadi idr.). Cunami spet razkriva, kako so naše vizije preživete oziroma brez povezav z globalnim svetom, ki zahteva drugačne pristope in delovanje, kot je bilo v navadi v okviru nacionalne države ali regionalnih povezav. General Foch, komandant zavezniških sil med prvo svetovno vojno, je imel navado reči: „Ogenj iz orožja mori, zastarele ideje ne bolj“. To se danes dogaja človeštvu, ki živi in deluje globalno, razmišlja pa ne vedno v zastareli logiki parcialnih interesov.

K novi miselnosti, skladni z globalnim in soodvisnim človeštvom, spodbuja papež Janez Pavel II. v svoji poslanici za svetovni dan miru, ki bo jutri, na novega leta dan. Drugi vatikanski koncil je upravičeno opozoril, da je „Bog zemlja z vsem, kar vsebuje, določil za uporabo vsem ljudem in narodom, tako da morajo ustvarjene dobrine v pravem sorazmerju pritekati v roke vseh; pri tem naj bo pravičnost vodnica, ljubezen pa njena spremljevalka.“ ... „Mednarodna skupnost mora na te skupne interese odgovoriti z mrežo vedno popolnejših pravnih dogovorov, ustrežajočih urejeni rabi javnih dobrin ter navdihnenih v duhu splošnih načel enakosti in solidarnosti.“

Bolj ko se bodo spoznanja, ki jih zagovarja papež in z njim milijoni drugih, zasidrala v človeku in človeštvu, več razlogov za upanje in pričakovanja, da bo zastavljeno delo obrodilo dobre sadove, bo v tem času splošnega tveganja. Ob tragediji, v kakršno je cunami potopil del človeštva, ima človek občutek, da smo se spet dotaknili dna brezupa. A prav ob mejnih situacijah - osebnih ali skupnih - se lahko zamislimo, preverimo dosedanje ravnanje in mišljenje ter ju spremenimo. Brezupne razmere morejo in morajo roditi novo upanje ali kot pravi Bernanos: „Da bi res srečali upanje, je treba iti do dna brezupa.“ V svetu tveganje bo vedno kdo - posameznik, par, ljudstvo ali celina - ki se bo dotaknil dna brezupa, slehernemu pa v novem letu želim, da bi tam srečal upanje, ki ga bo poneslo v novo življenje.

(Skrajšano)

SLOVENIJA V EVROPI

Na Brdu pri Kranju je bilo srečanje vodij slovenskih diplomatskih predstavnikov v tujini s predsednikom vlade, zunanjim ministrom in vodilnimi uslužbenci zunanjega ministrstva. Na letnem posvetu, že 11. po vrsti, bo posebna pozornost posvečena slovenskemu predsedovanju organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) v letu 2005 in pripravam Slovenije na predsedovanje Evropski uniji, so sporočili.

Slovenske veleposlanike je ob zunanem ministru Dimitriju Ruplu nagovoril tudi predsednik vlade Janez Janša. Plenarno zasedanje se je nadaljevalo z razpravo o pripravah Slovenije na predsedovanje EU. Zasedanje je vodil državni sekretar na zunanjem ministrstvu Božo Cerar. Sledilo je plenarno zasedanje o finančnih, kadrovskih in tehničnih vprašanjih, ki ga je vodil generalni sekretar zunanjega ministrstva Mitja Štrukelj.

Zadnji dan posveta je veleposlanike na sprejemu gostil tudi predsednik republike Janez Drnovšek. Slovenija je s 1. januarjem prevzela predsedovanje OVSE in bo leto dni skrbela, da bo delo v tej največji regionalni varnostni organizaciji na svetu teklo gladko, skrbela pa bo pripomoči tudi k njeni uspešni reformi.

V letu 2005 pa bodo, kot je nedavno napovedal premier Janša, stekle tudi priprave na predsedovanje EU od začetka leta 2007 do sredine leta 2008 v okviru trojke skupaj z Nemčijo in Portugalsko oziroma, evropska ustava ne

bo sprejeta, samostojno v prvi polovici leta. Glavna tema prejšnjega posveta slovenske diplomacije je bilo skorajnje članstvo Slovenije v EU in v zvezi NATO ter s tem povezane vsebinske in organizacijske naloge diplomacije.

Vzporedno pa je slovenska vlada na seji sprejela predlog zakona o ratifikaciji evropske ustavne pogodbe in ga poslala v obravnavo v državni zbor. Kot je po seji povedal zunanji minister Dimitrij Rupel, v vladi računajo na ratifikacijo v parlamentu do konca januarja.

Zunanji minister v zvezi z ratifikacijo evropske ustave v parlamentu ne pričakuje težav, in, če bo postopek tekkel normalno, „bi nalogo lahko spravili pod streho do konca januarja“, Slovenija pa bo tako ena izmed prvih članic Evropske unije, ki bodo potrdile pogodbo.

„Evropska ustava ni 100-odstotno perfektna, ni nastala popolnoma po slovenski predlogi, bo pa EU omogočila, da bo bolj učinkovito delovala v mednarodnem okolju, česar se Slovenija lahko veseli,“ je dejal Rupel.

Skladno s slovensko ustavo mora Državni zbor ustavno po-

godbo ratificirati z dvetretjinsko večino glasov vseh poslancev. Voditelji Evropske unije so dogovor o evropski ustavi dosegli na srečanju junija lani, nato pa so dokument slovesno podpisali 29. oktobra v Rimu. Pred uveljavitvijo morajo ustavo ratificirati vse članice unije. Večina se jih je, tako kot Slovenija, odločila, da bosta korak opravila po parlamentarni poti, v deseterici, povečini starih članic, pa bodo izvedli referendum.

Slovensko zunanje ministrstvo je ob sklenitvi ustavne pogodbe izrazilo zadovoljstvo z dokumentom in rečitvami v njem, da je bila večina slovenskih zahtev uresničenih, pa je poudaril tudi tedanji predsednik vlade Anton Rop. Sprejetje evropske ustave so za zelo pomemben dosežek označili tudi v tedanji opozicijski in sedanjí največji vladni stranki SDS.

Slovenski veleposlaniki s predsednikom Janšo

VTISI IZ SLOVENIJE

Svetniki vsi prihajajo...

Večkrat ljudje omenjajo, kako je bilo „prej“, ko so na predvečer božiča, na sveti večer, kljub delavniku, šli k polnočnici, drugo jutro pa spet na delo veselo, na sam božič. Kar neverjetno se slimi, ne bolj pa, da je oblast zatirala vse, kar bi dimalo po cerkvenem prazniku. Neverjetno se slimi, da so se vsi „božični“ artikli, kot so božični drevenček in njemu pripadajoči okraski, pojavili v trgovinah šele na Stefanovo, 26. decembra. Jasno, to ni bil božični drevenček, bila je novoletna jelka!

A globalizacija, ta magična beseda, je obrnila vse na glavo. Cerkevno leto gre proti koncu, advent ne ni začel, v trgovinah pa že ponujajo jaslice, lučke za k jaslicam in vse, kar spada zraven. Mestne ulice se okinčajo in tudi hiše razsvetlijo na originalni ameriški način.

Iz zadrtga komunizma v trdi kapitalizem...

V preteklih časih so v Sloveniji poznali le enega svetnika, ki je obdaroval otroke: svetega Miklavža. Potem so ga v petdesetih

letih prisilno „upokojili“, na njegov prestol pa je sedel „svetnik“ z Vzhoda dedek Mraz in razdeljeval darove.

Ko je v Sloveniji nastopila demokracija, je demokracija nastopila tudi med svetniki. Dedek Mraz ni imel več monopola: rehabilitirani sveti Miklavž je zahteval „denacionalizacijo“ svojega prestola in to ne v obveznicah države, ampak v naravi. Imel je srečo; dobil ga je ne kar hitro, vendar pod pogojem, da dovoli tistemu, ki mu ga je ukradel, njegovo souporabo. Kaj je hotel, moral je sprejeti: z vračanjem premoženja ne smemo povzročati novih krivic...

A med enim in drugim dogodkom je preteklo veliko časa in z globalizacijo je s slovenskega neba stopil nov, prekoceanski svetnik: Božiček – tisti, ki se na saneh prepeljuje po svetu in vozi cocacolo pridnim otrokom... In spet problem: samo en prestol je, pa trije svetniki!

Vendar je globalizacija zelo širokogrudna, nikogar ne izključuje, vsakemu pusti živeti; da je le konkurenčen. In tako si Miklavž,

Mraz in Božiček podajajo kljuko in razdeljujejo prostore, nastopajo v eni ali drugi veleblagovnici, podjetju ali tovarni. Na hitro pregledano bi človek takole uredil priljubljenost ali svetnikbarometer: na prvem mestu je stari Miklavž. Za Božička bi rekli, da njegova priljubljenost raste iz leta v leto, medtem ko je občuten padec vzhodnjakega dedka Mraza.

A otroci so najbolj veseli, če njihove domove obiščejo – vsi trije! Če so že tako ali tako otroci razvajeni zaradi vsega, kar med letom dobijo, izsilijo ali izprosijo od svojih staršev – so v mesecu decembru v devetih nebesih!!!

V Sloveniji je že precej mračno govorečih otrok. Tudi oni se zavedajo globalizacije, ne predvsem takrat,

ko naj bi ohranjali navade iz „starega kraja“, predvsem Argentine. Tam niso poznali starega Mraza, so si pa prav dobro zapomnili, da so v noči na 6. januar okoli hodili modri z Vzhoda, vendar ne mrzlega, ampak iz vročih puščavskih krajev, kjer so prevozno sredstvo kamele.

Slovensko nebo se torej trese nad možno preobremenitvijo prostora in proračuna: dosedanjim trem svetnikom se približujejo ne trije. Sicer prihajajo na kamelah, ki so počasnejše od Božičkovih jelenov, a vztrajnejše. Jih bomo tudi dočakali v parku Zvezda, v Maximarketu ali v drugih nakupovalnih centrih širom Slovenije? Nobenega dvoma ni, če bodo otroci le zadosti sena in vode pa čevljevčkov nastavili ...

GB

GLEJ...

ČEZ MORJE - V POZABO? 2

OSTRŽEK NA SANHUŠKEM ODRU 3

OMBU ZELENEL JE 4

SANMARTINČANI V MENDOZI 4

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Novo leto se je začelo v vzdušju optimizma. Gospodarstvo kaže dobro smer, zamenjava zunanega dolga vzbuja upanje, vendar razne ankete povedo, da kljub optimizmu Argentinci ne verjamejo, da bi bilo možno odpraviti korupcijo, niti da se bo kaj izboljšalo stanje v sodstvu.

Javna in zasebna doslednost. Pretekli teden, ob priložnosti tragičnega požara, smo omenili, da je eden temeljnih problemov argentinske družbe nezanimanje za stvari, dokler jim te ne zagorijo v rokah. To je treba postaviti v izredno širok okvir. Pretreseni od požara sedaj občinski in gasilski inspektorji (ne bolj pa časopisni in televizijski časnikarji), pregledujejo plesne lokale, v prestolnici in v turističnih krajih. Sijajno! Vprašanje je, koliko časa bo trajalo to navdušenje. Se spomnite akcije za varnostne pasove v avtomobilih? Kakšen zagon, kakšna kontrola, kakšno navdušenje! Po nekaj tednih je bilo vse pozabljeno in danes ni kontrole in je uporaba pasu odvisna le od osebne odgovornosti. Ali pa prižgane luči pri avtomobilih? Isto kot s pasovi. Te dni smo se vsi upravičeno zgražali, ko so trije angloturisti na Ognjeni zemlji iztrgali, poteptali in vrgli v smeti argentinsko zastavo. Koliko zbledelih, umazanih in strganih zastav visi na javnih poslopih, pa se nihče ne zgraža. Koliko jih nesporljivo uporabljajo in z njimi prostorsko postopajo ob raznih portnih zmagah, ne da bi koga vest zapekla. In lahko bi namrevali v nedogled.

Dolgovi. Ta teden se prične postopek zamenjave starih bonov z novimi, ki bodo upnikom krepko znižali prejeme. V vladni gospodarski ekipi lahko zasledimo precej optimizma. Pričakujejo, da bo ponudbo sprejelo kakih 75% upnikov. Ta odstotek je običajen, da je tak postopek potrjen, vendar v Argentinskem primeru ne teče polemika z Mednarodnim denarnim skladom (FMI), ki hoče, da bi ponudbo sprejelo vsaj 80% lastnikov bonov. Vlada pričakuje uspešen izid te ofenzive. Vendar je sam gospodarski minister Lavagna opozoril, da tudi uspešna zamenjava dolga (zunanega in notranjega) ne bo rešila argentinskih problemov. Samo postavila jih bo v bolj prijazno luč. A zunanji dolg bo ne dolga desetletja visel nad argentinsko družbo kot Damoklejev meč in je dvomljivo, če se bomo te teže sploh kdaj dokončno rešili.

Volilno leto. Sploh si vlada mnogo obeta od uspeha na zunanji fronti. Uspešno zamenjavo dolga bo prikazala kot zmago, ki je doslej nobena vlada ni dosegla. Kot smo že pisali, hoče Kirchner povečati pri-

sotnost zvestih poslancev v parlamentu. Uspeh z zvezi z dolgom je ne bolj potreben sedaj, ko sta padla v nemilost dva izmed najbolj pomembnih zaveznikov: vodja vlade prestolnega mesta Anibal Ibarra in pa guverner province Buenos Aires Felipe Solá. Prvega je prizadel požar in grozno število mrtvih, drugega pa spopad z Duhaldejem, v katerem je popolnoma propadel. V obeh primerih je skratka Kirchner stati ob strani, a v primeru požara ga je to ne bolj prizadelo. Do oktobra je sicer ne dolga doba in stvari hitro padajo v pozabo, a tudi na to se ne sme preveč zanesti, ko je vsak glas potreben. Duhalde ima ob tem ne eno prednost. Njegov položaj je dovolj viden, da ga ljudje ne pozabijo, obenem pa je obvarovan udarcev skandalov, ko nima direktne odgovornosti v vladi.

Zvestoba in nezvestoba. Če pomislimo, da je najbolj pomemben peronistični praznik prav „dan zvestobe“, bi si lahko mislili, da je ta vrlina sestavni del peronističnega političnega življenja. A v resnici je prav obratno. Zvestobo ohranjajo le do imena, vse ostalo je pod vprašajem. Ko je bil predsednik Menem, je imel vrsto „zvestih“ sodelavcev. Ko se je na obzoru pojavil poraz, so najbolj navdušeni najhitreje preskočili v nasprotni tabor. Nekaj podobnega smo te dni zasledili v provinci Santiago del Estero. Zvezna intervencija je sklicala notranje volitve v peronistični stranki. Pristavi odstavljene guvernerja Juareza, ki je bil desetletja spoštovan in oboževan, so bili hudo poraženi. Premagala sta jih kar dve različni skupini „kirchneristov“, ki so bili seveda do pred nekaj meseci „zvesti“ dotedanjemu guvernerju. Še več, pri zadnjih predsedniških volitvah so bili tudi „zvesti“ Menemu. Pač, veter danes drugače vleče.

Pretekli, sedanji in prihodnji čas. Ko smo že omenili bivšega predsednika povejmo, da se je okoli praznikov mudil v Argentini. Napovedal je svoj namen, da se vrne v politični boj in tudi že navezal prve stike z raznimi skupinami disidentov peronizma. Najbolj važen poizkus je povezava z bivšim začasnim predsednikom Rodriguez Saá. Če bi s tem ni njune glasove na zadnjih volitvah, bi tedaj imela skoraj zagotovljeno zmago. Sedaj pa oba ne bi spravila skupaj polovico tedanjih glasov. Prav zato je tudi ta možna povezava le poizkus, katerega konec ne ni predviden. Tudi tukaj igra bistveno vlogo „zvestoba“. V tem pogledu ima Menem trdno podlago v rodni provinci, povsod drugod pa so mu, včasih kar kruto, pokazali pri-

Po naslovu lahko uganem, da knjiga govori o emigrantih, ki so prepluli morje in se naselili, v tem primeru, ob Srebrni reki. Pozaba pa lahko pomeni, da so ti pozabili na domovino ali pa da je domovina pozabila nanje, oziroma, da hoče pozabiti zakaj je bilo toliko ljudi prisiljenih, da so šli preko morja. Par desetisoč Slovencev je po vojni zapustilo domovino, da so se rešili pred rdečim terorjem, nekaj tisoč jih je pa bilo po krivici izgnanih. Veliko teh jih je šlo čez morje, prej kot v pozabo, v nadležno pričevanje.

Knjige nisem v celoti prebral, zato v podnaslovu povem, da je to le delen komentar. Prijatelj, ki mi jo je dostavil in o njej govoril, mi je pojasnil, da knjiga strokovno obravnava emigracijske tokove in tozadevno politiko argentinske države – je v glavnem rekopilacija podatkov.

Omenjena je tudi naša politična emigracija in posredoval mi je nekaj odstavkov, ki se nanjo nanjajo in ki zaslužijo komentar.

Stran 228: „In se dejstvo, da so (slovenski politični emigranti) v prvih letih po vojni vzdrževali polvojarske organizacije, mladino vzgajali v vojaškem duhu, jo učili vojaške discipline in ravnanja z orožjem, podaja pomembno oceno demokratičnosti vodstva poveljstva emigracije.“

Najrazličnejše reči so že pisali o politični emigraciji, a ta odstavek me je vseeno presenetil. Bil sem sicer ne otrok takoj po vojni – 8 let – a v taboriščih smo bili otroci in mladci – do nekakega 18 leta – precej pomešani v različnih organizacijah. Sicer smo res korakali pri telovadnih nastopih in pri skavtih, a to je bilo vse, kar bi lahko imelo kako povezovalno s polvojarsko organizacijo. O kaki vzgoji v vojaškem duhu in o vojaški disciplini ni bilo nikjer in nikoli nič slišati. Toliko manj o ravnanju z orožjem, ki ga nikoli niti videli nismo, ne otroci, ne mladci. Ta izmišljotina govori o popolnem nepoznanju takratnih razmer.

Rad bi pokazal piscu knjige prvi letnik – od septembra 1945 naprej – otroško-mladinske revije „Begunska mladina“, ki je izhajala v taborišču Lienz v Avstriji, – potem v Spittalu – da bi videl v kakšnem duhu so nas vzgajali. Ni ene same psovke na račun tistih, ki so nekaj mesecev prej morili naše očete, matere, brate in sestre – pravzaprav se vse to komaj omenja. V vseh letnikih ni nobenega klica po maščevanju. Ni vsakdo duhovno usposobljen, da bi takratno naše ravnanje lahko razumel in sprejel. Zato je potrebno, da se resnica pretvarja.

Že nekaj časa naročam znancem in sorodnikom, naj mi v Sloveniji poiščejo kakšno čitanko za nižje razrede osnovne šole, ki bi bila v prvi prva leta po vojni, da bi jo primerjal z omenjeno Begunsko mladino. Pa zgleda, da so vse te čitanke izginile, skupaj s prej tako opevano revolucijo. Morda se je pa avtor o naši vojaški vzgoji navdihnil ob kaki sliki, ki kaže naše malčke, kako korakajo pokriti s papirnatimi čakami in s palicami preko ramen, ob zvokih otroške pesmi: „Mi smo vojaki korenjaki...“

Stran 229: „Ko razmišljamo o razlogih za dogmatizem med starejšimi „političnimi“ emigranti, je mogoče odkriti več odgovorov. Če razloge iščemo v ‘moralni’, bi verjetno držalo mnenje, da je stara generacija ‘politične’ emigracije v Argentini zaprte morale, starega viktorijanskega stila.“ Če iščemo razloge v ‘etičnosti’, verjetno tudi ni daleč od resnice

PISANJE „EMPANADA“

Delni komentar o knjigi Marka Sjekloče „Čez morje v pozabo“ (2004)

mnenje, da je „zaprtost in trmasto vztrajanje posledica notranjega, globoko skritega spoznanja in sramovanja, da so se zmotili ter da zato poskušajo speljati razpravo na razloge, ki bi opravičevali kolektivno sramoto narodne izdaje.“

„Če iščemo razloge v ‘politični kulturi’, pridemo do klerikalizma. Klerikalizem se med povojno generacijo dviguje nad etičnost. S tem se krog zapira.“

Prvi odstavek: Po avtorjevem mnenju je človek ‘zaprt morale’ če je poverjen, če ne krade in ne goljufa, če ne bogati na račun javnega premoženja, če ne pretvarja renice, če nima na prodaj svojega prepričanja, če ne išče maščevanja, če ni ovaduh, če ne pobija drugače mislečih, morda celo, če si umišlja seks le v okviru zakonske zveze. Moramo res priznati, da so bili slovenski komunisti veliko bolj odprte morale.

Drugi odstavek: ‘Etičnost’. Tu je srčica knjige. Od tu tudi naslov tega komentarja: Pisanje „empanada“. Ta odstavek se konča: „da bi opravičevali kolektivno sramoto narodne izdaje“.

Za to se vendar gre. To je tista fraza ki opravičuje delo, ki ga je zahtevalo pisanje te knjige. Zaradi te trditve je knjiga tudi izšla.

Tega ne opažam prvič. Lahko naj se tako lepo in pohvalno o nas piše, beseda „kolaboracija“ bo vedno zraven. (Dodaten komentar: Sedaj smo „kolaboracionisti“, beseda „izdajalci“ je že pred par leti izginila iz uradnega leksikona, kadar nas omenjajo. Zglejda, da so Marka Sjekloča pozabili o tem obvestiti.)

Kot sem že omenil, za to gre. Potomci, bolje dediči komunizma morajo stalno, na vse načine, v nedogled in za katerikoli ceno opravičevati poboj 40.000 do 50.000 Slovencev med revolucijo in po njej.

V sobotni prilogi Dela, 20.11.04 je Alenka Puhar pod naslovom „Mirno spanje“ med drugim napisala, nanjajoč se na početje komunistov po vojni: „Filozofi pravijo, da je bil njihov zločin dvojen. Najprej so morili, nato so žrtvam ne odrekli pravico do pogreba (tistim pa, ki so grobove že imeli, ukazali uničenje). Na desetine in desetine tisoč ljudi je bilo kaznovanih se s posmrtnimi skrutnitvami, žalitvami, maltretiranjem. Filozofi o tem ne dodajajo, da gre za tako hude zločine, ki segajo čez do met prava.“ (op. presegajo vsa poznana pravna merila).

Te zločine je treba stalno in za vsako ceno opravičevati s podtikanjem izdajalstva – zdaj kolaboracije – žrtvam. (Seveda tudi tistim, ki so se prej umaknili in jih niso mogli pobiti). Če ne, se bo vsa tako slavno opevana epopeja revolucije in tako imenovanega narodnoosvobodilnega boja – sedaj samo ne tega – spremenila v navadno zločinsko borbo za oblast.

To opravičevanje – prej absolutno zamolčevanje – je vredno vsakega napora, vredno prikrivanja, sprenevedanja, laži, potvarjanja in pretvarjanja, podkupovanja, pranja možganov, ustrahovanja, zanikanja, ne celo smenjanja. Za to gre, torej. Vse pisanje, ki spremlja trditve o izdajalstvu, je samo „de relleño“ (nadev, polnilo), zato ga imenujem pisanje empanada.

V tem odstavku avtor tudi trdi, da smo se zmotili. Poglejmo malo, kaj so tiste čase voditelji „osvobodilnega boja“ trdili: Tone Fajfar, član izvršnega odbora Osvobodilne Fronte (OF), maja 1942 na zborovanju v Kompoljah: „Mi

hočemo zvezo balkanskih narodov v sklopu s Sovjetsko Zvezo. Zato bomo vse, ki se bodo borili proti tem našim težnjam, iztrebili s vso doslednostjo.“

Franc Leskovec, poveljnik slovenskih partizanskih čet, na konferenci komunistične partije Slovenije, od 5. do 8. junija 1942: „Partija je na vsej črti zmagala... Z zakaljenimi in borbrenimi partizanskimi četami, sestavljenimi iz partijcev...“

Isti, istotam: „...da bo politični komisar svojo nalogo dosegel s tem, da bo iz naše današnje partizanske vojske ustvaril vojsko delavcev in kmetov, vojsko, sposobno boriti se za zmago diktature proletarijata.“

Edvard Kardelj, vodilni ideolog slovenskih komunistov, junija 1942: „Naš cilj in naša naloga je, da na Slovenskem uvedemo diktaturo proletarijata in po našem prizadevanju mora prav Balkan postati izhodišče novega komunističnega reda tudi za vso Evropo.“

Iz pisma Edvarda Kocbeka, 10. 8. 43.: „Ne gre več za zlom fašizmov, ampak za tisto zadnjo resničnost sveta: posest in oblast.“

Takih in podobnih citatov je ne veliko. Morda so pa bili naši politični voditelji res tako kratkovidni, da niso znali iz njih razbrati, da gre za čisto borbo za svobodo slovenskega naroda.

Tudi se jim ni dalo, da bi peli: „Na klic Kominterne združite se v čete –

V boj za svobodo, v boj za Sovjete,

rdeče smo fronte bojovníki mi... Ker naše je geslo: Sovjeti sveta!“ Rdeča zastava s srpom in kladivom, ki je zamenjala slovensko pri OF in pri partizanskih četah, ni vzbujala posebnega zaupanja.

Selektivno pobijanje duhovnikov in poveljnikov ni nič dobrega obetalo. Tudi niso bili pripravljeni, da bi za Gestapo sestavljali sezname talcev, kar so delali komunisti na Gorenjskem. Ali da bi se vpisovali v nemški Volksbund, v katerega so se gorenjski komunisti prvi vpisali. – Ti sezname so takoj po vojski vsi izginili. Po zasedbi niso razoberali nemških zastav in niso porušili svojih otrok k Hitlerjugend, po zgledu družin, ki so se potem pod komunizmom zopet lepo znašli.

Morda smo se pa res zmotili, ker smo ostajali zvesti vrednotam Slovenstva.

Za tretji odstavek o ‘politični kulturi’ so odgovori v prejšnjih komentarjih.

Stran 230: „...dogmatična struja ne vedno vlada ‘z mečem in pišto’. V Argentini rojeni generaciji ... povzroča močan pritisk travme. ... Kakšna je bila ta psihična obremenitev za mlado generacijo, naj pove tudi podatek, da so popoldneve in sobote ‘presedeli v učilnicah’, medtem ko so drugi ‘sovrstniki uživali v mladosti’, kakor je dejal eden od izseljencev druge generacije.“

Znano je, da psihična obremenitev večkrat vodi mladega človeka v samomor. Teh med nami praktično ni. Slovenija, kjer sovrstniki izgleda, da ne presedijo popoldnevov in sobot v učilnicah, ampak „uživajo v mladosti“, je pa na vrhu lestvice samomorov mladostnikov. O, da bi imeli med nami veliko ‘psihično obremenjenih’, ki bi se z resnim študijem pripravljali za poteno, koristno in uspešno življenje.

Stran 329: „Za slovenske interese ni toliko pomembno, koliko izseljen-
Nad. na 3. str.

SLOVENC V ARGENTINI

SAN JUSTO

Vroče je prišlo poletje, tolarji že trudni smo...

„Zlato sonce vabi nas, na zelene trate,
vabijo nas rožice, ptičice krilate.“

Tako so nam recitali učenci drugega razreda Balantičeve šole na zaključni prireditvi, ki se je vrnila v nedeljo 5. decembra.

Pričeli smo z jutranjo sv. Mašo, ki jo je daroval naš katehet in župnik g. Toni Bidovec. Zahvalili smo se Bogu za vse kar smo in kar imamo; vse nam je podarjeno. Prosili pa smo ga, naj blagoslovi seme, ki so ga vzgojitelji sejali v srca naših mladih. Najde naj odprto srce, dobro zemljo, da bo vzkalilo, raslo in obrodilo sad. Med mašo je prepeval in tako opletal sv. daritev otroški zbor. Skozi vse leto je sodeloval, vsako zadnjo nedeljo v mesecu. Zaslugo, da je vse lepo potekalo imata gospe Marija Krajnik Štrubelj, Kristina Skvarča Šenk in Anica Mehle.

Po sveti maši smo se zbrali v našem domu, kjer se je prireditve nadaljevala ob velikem številu starih, novih, sorodnikov in prijateljev naše šole.

Gospa Irena Urbančič Poglajen, voditeljica šole se je zahvalila Bogu, staršem, vsem sodelavcem, odboru starih in vsem, ki pomagajo na kakršen koli način. Priporočila je otrokom in staršem, naj se med počitnicami trudijo za slovensko govorico, branje in petje.

Naši najmlajši so se predstavili s prizorom „Na kmetiji“. Jurček dela hišico, otroci se mu pridružijo, se igrajo in pogovarjajo. Na koncu pa vsi skupaj zapojejo „Naša četica koraka“.

Prvi, drugi in tretji razred so veselo in navdušeno zapeli: Suha muha, Čarovnica in Jaz pa pojdem. Drugi je naš recital „Vroče poletje“, tretji „Moje počitnice“ in četrti „Račka kobacačka“. Peti, šesti, sedmi in osmi razred pa so nastopili pri igri „Ostržek“.

Šolo je zapustilo 11 osemolcev: Dolenc Marjan, Fantini Marjana, Ferreyra Romina, Kržnik Cecilija, Malovrh Gabi, Malovrh Marko, Malovrh Boris, Marinčič Lučka, Mehle Mikaela, Urbančič Nataša in Qualizza Nataša. Poslovili so se s pesmijo, ki jo je posredovala in naučila Erika Poglajen.

V tem šolskem letu so v Balantičevi šoli poučevali: voditeljica, Irena Urbančič Poglajen; verouk, katehet Toni Bidovec, Lučka Bergant Urbančič in Rozi Likozar, zakonca Draksler, Ninka in Franci pa pripravljata in vodita že enajsto

leto mesečne sestanke za starše prvoobhajancev; vrtec, Marta Petelin, Šari Urbančič, Nadja Žgajnar in Monika Klarreich; 1. raz-red, Marija Zupanc Urbančič; 2. razred Lučka Oblak; 3. razred, Bernarda Krajnik; 4. razred, Irena Urbančič Poglajen; 5. in 6. razred Danica Malovrh; ter 7. in 8. razred Angelca Klančnik, dolgoletna voditeljica šole, ki jo radi nazivamo „naša mamica“ in Ivana Tekavec. Petje poučujejo Marija Krajnik Štrubelj, Kristina Skvarča Šenk in Anica Mehle. Knjižničarki sta Alenka Belič Fantini in Julka Furlan: Folklor: Mirjam Mehle Javornik; Lenči Štefe Menghini pa je za splošno pomoč.

„OSTRŽEK“ NA NAŠEM ODRU

V popoldanskih urah smo prisostvovali igri Ostržek. Zahtevala je mnogo truda, žrtev in sposobnosti Marije Zupanc in Danice Malovrh, kateri sta prevzeli skrb za izvedbo.

Mojster Žagar (Matjaž Oblak) je v svoji delavnici izdeloval igrače in lutke. Nekega dne je naredil prav posebno lepo lutko. Tako mu je bila všeč, da ji je dal ime Ostržek. Močno si je zaželel, da bi ta lutka postala živa, da bi hodila, govorila. Bil je sam, rad bi imel nekoga, s katerim bi se pogovarjal. Nekega dne pa se je to uresničilo. Ponoči, ko je mojster spal, je prišla vila (Gabrijela Malovrh) v delavnico in Ostržka oživila, da je hodil in govoril kakor vsi živi ljudje. Naročila pa mu je, da mora biti dober in ubogljiv. Ostržek (Gabrijel Bergant) jo je vprašal, kako bo vedel, kaj je dobro in kaj je slabo. Vila je obljubila, da ga bo spremljal murenček (Sonja Miklič), ki bo njegova vest. Vedno bo hodil z njim, ga opominjal in vodil.

Zjutraj je mojster prišel v delavnico in glej čudo: Ostržek je hodil in govoril. Mojster je bil ves iz sebe od sreče in veselja. Sklenil je, da ga bo poslal v šolo. Na poti v šolo Ostržek sreča lisjaka (Nataša Qualizza) in mačka (Marjan Kržnik), ki sta ga pregovorila, naj gre rajši v cirkus, kjer bo postal bogat in slaven. Ubogal je in šel.

Ko pa mu je gospodar cirkusa dal plačilo, je hotel oditi k očetu. Vitez Prefrigani (Cecilija Kržnik) pa ga je zaklenil v kletko, da mu ne bi ušel. Iz te stiske ga je rešila vila, ker je obljubil, da se bo poboljšal. Ostržek je zopet srečal lisico in mačka, ki sta ga zopet speljala na mnoga kriva pota. Iz teh težav ga je zopet reševala vila, kateri pa se je na njena vprašanja lagal. Pri vsaki laži pa se mu je nos podaljšal. Ko je povedal resnico in obljubil poboljšanje, se mu je nos skrajšal.

Na žalost pa so ga znova speljali na slaba pota. Končno je prišel v deželo, kjer so obljubili, da ne bo treba hoditi v šolo, ne ubogati in biti priden. Nekaj dni se je kar veselil, kar naenkrat pa so mu začela rasti oslovski ušesa in rep. Iz tega trpljenja ga je rešil murenček-vest. Poiskal je očeta, ki ga je rešil iz trebuha velike ribe in vsi so se srečni vrnili domov. Ostržek si je globoko vtisnil v srce: ne laži, pridno hodi v šolo in ubogaj očeta.

Našega Ostržka so spremljali poleg že omenjenih

igralcev naših drugih, ki so zgodbo poživljali: mucizga-ga (Leila Erjavec), vavčan (Marko Malovrh), Lutke (Milena Fekonja, Marjana Fantini, Andrej Kržnik, Kamila Urbančič, Mikaela Mehle, Lucijana Oblak, Mikaela Puntar, Ivo Smrdelj, Tatjana Malovrh in Barbara Kržnik), natak (Tomaž Grilj), kočijaž (Nataša Urbančič), vabljalci (Marjan Puntar, Boris Malovrh, Niko Menghini, Šari Smrdelj), balinček (Niko Puntar), vavčani/otroci (Urška Urbančič, Ani Malovrh, Andrej Vombergar, Tomaž Erjavec, Katerina Javornik, Erika Mežnar, Aldana Silvero, Carolina Ferreira, Peter Malovrh, Kamila Mehle), igrače/plesalki (Anica Urbančič, Martina Miklič), muzikantje (Cecilija Urbančič, Kladnja Belič in Mauro Tundis).

Lepa, jasna in razločna izgovorjava, sproščen nastop, obleke, plesi, vse je bilo čudovito. Gospod Tone, koliko ur je plesal čopič v vaših rokah, da so nastale podobe in podobice za veselje in radost oči in srca. Vso dvorano je zajelo presenečenje, navdušenje, očaranje.

Prevod je bil delo Albina Magistra. Režirali sta Marija Zupanc Urbančič in Danica Malovrh, pomagal pa je Blaž Miklič. Sceno so poleg Toneta Oblaka pomagali pripraviti naš Jani Marinčič, Pavle Malovrh, Lojze Erjavec, Janez Urbančič, Viktor Fekonja, Ivan Mežnar, Feliks Oblak, Fredi Bergant, Jure Miklič in Francelj Zupanc. Rekviziti: Isabel Bogataj Tomažević in Lenči Štefe Menghini. Kostumi: Sonja Štefe Mežnar. Maskiranje: Danica Malovrh, Veronika Malovrh, Monika Kerčič Rovar, Pavla Petek Zupanc, Andreja Verbic Malovrh, Monika Pérez Miklič, Irma Pérez Malovrh. Lasulje: Ivo Smrdelj. Plesi: Lučka Oblak in Mirjam Mehle Javornik. Glasba: Pavel Erjavec, Marko Štrubelj in Marcelo Brula. Petje: Marija Krajnik Štrubelj, Kristina Skvarča Šenk in Anica Mehle. Šepetalke: Lučka Bergant Puntar, Marta petelin in Šari Urbančič.

V začetku letšnjega šolskega leta pa bomo Ostržka predstavili vsem slovenskim tolarjem, staršem in prijateljem naših slovenskih šol.

Slovenska beseda, beseda praznika – je zapisal Cankar. Jo resnično ljubimo? Bo ostala živa med nami? Naj ne bo živa samo na odru. Čuvajmo jo v naših družinah, v našem domu.

Grb našega doma – požagano deblo, iz korenin pa raste poganjek. Te korenine niso navadne korenine, so korenine, ki se napajajo z mučeniško krvjo. Tudi s krvjo zavetnika naše šole – mučenca Franceta Balantiča.

Zaključna seja odbora SDS Argentina

Seja O. Slovenske demokratske stranke (SDS) Argentina je potekala 11. decembra 2004 v mali dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu. Bili so navzoči člani in simpatizerji stranke.

Sejo je vodila predsednica O SDS Argentina, Andrejka Dolinar Hrovat, ki je uvodne misli posvetila opisu delovanja odbora v današnjih razmerah v Argentini, poudarila je, da je bilo leto 2004 volilno leto, zelo pestro in aktivno, leto ključnih sprememb.

„V programu Slovenske demokratske stranke je zapisano, da je strateški cilj SDS ustvarjanje nove kakovosti življenja in ne politična oblast za vsako ceno. Več demokracije, spoštovanja človekovih pravic in medsebojnega spoštovanja, gospodarske učinkovitosti, svobode in solidarnosti.“

Politična oblast za SDS ni končen cilj in gola menjava elit oziroma zamenjava „njihovih“ z „našimi“. ... „Zapisano je tudi v programu, da so ko-

renine SDS prvenstveno v trajnem ljudskem soglasju o osrednjem vrednostnem sistemu, ki predstavlja tudi simbolni izvor naše skupnosti. Nanje navezuje vrednote, ki imajo svoje korenine v krščanski etiki“ ...

Spomnila se je tudi umrlih članov SDS.

Sporočila je, da bo letos (aprila ali maja 2005) občni zbor O SDS Argentina, kjer bo odbor predstavil listo kandidatov in da bodo člani lahko tudi volili po pošti.

Zahvalila se je odbornikom in menila, da je bilo delovanje odbora pozitivno, saj prispevamo k normalnemu demokratičnemu življenju v naši družbi.

Sledil je kronološki prikaz s projekcijami najvažnejših dogodkov v letu 2004. Teme so obsegale od sprejetja Resolucije na Kongresu evropske ljudske stranke o obsodbi totalitarnega komunizma 5. februarja 2004, do nove slovenske vlade 3. decembra 2004, ter govor Janeza Janše posnet iz interneta, iz

zaključne predvolilne prireditve (tri dni pred volitvami).

Blagajnik Damijan Ahlin je predstavil blagajniško poročilo.

Podpredsednik Andrej Grilc, ki je na kratko analiziral razne teme v zvezi z Evropsko Unijo, je tudi opisal kako je kot član volilne komisije doživel volitve v Državni zbor na veleposlaništvu RS v Buenos Airesu.

Sledila je delitev fotokopij z življenjepisih vseh bodočih ministrov.

Predsednica je v imenu odbora vabila blagoslovljene božične praznike in želela mnogo uspehov v novem letu, nakar smo nazdravili Sloveniji, za zmago SDS in za novo pot, ki jo vsi Slovenci doma in po svetu začnemo.

Zaključili smo srečanje z mašo za žive in rajne člane Slovenske demokratske stranke.

Odbor Slovenske demokratske stranke v Argentini

Pisanje „empanada“

Nad. z 2. str.

cev govori slovenski jezik, plete slovenske plese ali poje slovenske pesmi. Za slovenski interes je pomembnejša oseba, ki zna predstaviti Slovenijo v Argentini, prodati v Argentino elektronski instrument ali kupiti sojino olje ... kot pa tista, ki je na letnem srečanju izseljencev zapela tri pesmi. Če pa je tega sposobna ista oseba, je toliko boljše.“

Na žalost politični emigranti nismo prišli v Argentino, da bi sklepali trgovske pogodbe in delali za gmotne interese Slovenije in bi bili za to delo tudi primerno plačani. Prišli smo sem, ker nas je ta dežela pač sprejela, potem ko smo morali zapustiti domovino, da smo si rešili življenje. Ker smo bili travmatično iztrgani iz domovine, smo jo tako pogremali, da smo si jo tu po naših močeh poustvarili v malem. In naš jezik, naša pesem in naši plesi nam jo pomagajo podoživljati. Če se nam pa ponudi priložnost, pa napremo vse moči v korist naše domovine Slovenije. Ni bil slučaj, da je bila Argentina med prvimi

državami, ki je priznala neodvisno republiko Slovenijo. To so dosegli izseljenci, ki govorijo slovenski jezik, pletejo slovenske plese in pojejo na srečanju izseljencev slovenske pesmi.

Stran 341: „... v srži koncepta (dvojezičnega izseljenca, sposobnega vključiti se v argentinsko in slovensko družbo) ni bila vključitev v argentinsko družbo, temveč vzgoja „novega rodu“ ki bi kolektivno povedel „križarsko vojsko na povratek v domovino in v dokončno politično zmago.“

V tem odstavku pa avtor pokaže tolik potencial domitijije, da bi gotovo žel velike uspehe, če bi se posvetil fantastični literaturi.

Franci Markež

Pripomba: Avtor obljublja prevod knjige v španščino. Upam, da bo vključil tudi ta članek, morda pod naslovom: Ecos – Odmevi

Empanada: Značilna argentinska testenina polkrožne oblike v velikosti krapov, polnjena z različnimi nadevi: meso, sir, sunka, bela koruza, ipd., cvrta ali pečena.

Na Pristavi bomo pe peli!

Po božični sv. mami, med katero so prepevali otroci Preternove tole pod vodstvom ge. Mojce Jelenc, je čakalo Pristavčane lepo presenečenje. Otroški pevski zbor „Zarja Mladosti“, pod vodstvom prof. Marjane Jelenc, ob spremljavi ge. Anke Gaser, je pripravil koncert božičnih pesmi. Milo so donele pesmi novorojenemu Odrniku na čast, saj so jih prepevali nedolžni otroci!

Takoj za tem je bil napovedan pred kratkim ustanovljeni dekletki zbor „Milina“, pod istim vodstvom kot otroški zbor. Že sam pogled na ta dekleta nas je

prepričal, da so prav izbrali zborovo ime, ko pa so se začeli prelivati glasovi v božičnih napevih, se je njih „milina“ dotaknila src poslušalcev. Nekaj pesmi sta spremljali na kitaro Sami Jelenc Vodnik, s saksofonom pa Lučka Ayerbe Rant. Za zaključek sta oba zbor, s sodelovanjem vseh prisotnih, zapela večno lepo pesem Sveta noč.

Ob koncu se je Marjanka Ayerbe Rant zahvalila prof. Marjani, ge. Anki in ge. Mojci za ves trud, nakar smo se, duhovno okrepla, podali v salon k prigrizku, ki ga je skrbno pripravila pristavska mladina.

N.G.

Ombu se stara, a Pristava se pomlaja!

Ko smo na Novo leto odhajali od praznične mame, se nam je pridružil starejši gospod, eden najbolj zvestih obiskovalcev Pristave, in nekako zaupno poropetal: „Ste videli ombu? Mislim, da je to vredno nekaj vrstic v našem tisku.“

In zamelo je nad nami praznično okrasje, ostanek uspešnega silvestrovanja, da smo bolj z zanimanjem uprli pogled v močno vejo ombuja, ležečo sredi dolgega travnatega zemljišča, ter prisluhnili pristavski kroniki z vsem dogajanjem v teku ombujevega življenja.

Kateri odrasli se ga ne spominjajo iz prvih sprehodov po 100 m dolgem prostoru, ko smo novodolgi Slovenci načrtovali, kako bi si ga pridobili v skupno last? Kateri otrok Preternove tole ali počitniški dni ni poskušal svojih plezalnih sposobnosti po njegovih vejah? Kdo ni iskal pod njim prijetne sence ali izbral prostora za zaupen pogovor? Koliko priznanih govornikov je ta ombu slisal, koliko petja, folklora, popta in odrskih prireditev?

Zdaj se je utrudil, meneč: Tudi jaz sem potreben malo počitka. In se je odločil, da prepusti manjši del svojega naravnega razkožja materi zemlji, z večjim pa vzpodbudi vse mlado, ki poživlja Pristavo, v zagon za ideale, ki so bili vseskozi njena last: tolske otroke, naračajnike in mladce, dekleta in fante, otroški, dekletki, moški in ženski zbor, folklorni skupini, dramski odsek, pomlajeni krožek mater, delavni pristavski odbor kot hrbtnico vsega živega, vse to ob skrbni negi dumega pastirstva. Nič čudnega, če si je s tem zaslužil mesto na krajevni znački.

Modra beseda slovenskega izobraženca, ki je tudi sledil našemu opazovanju, nam je začrtala sklepno razpoloženje: podreti ga bo treba, kot delajo v tej deželi. Saj to je grm, ni drevo.

Hvaležni za vse zasluge, ki si jih je ta dobri ombu pridobil v teku več kot 50 let, smo se mu na Novega leta dan priporočili tudi za naprej.

Vse blagoslove tebi, Pristava, z ombujem!

M B

SAN JUSTO

Božično slavlje

Prav prirčno, prijetno, po domače smo 25. decembra 2004 po slovesni sveti mami v stolnici San Justa odšli proti slovenskemu „Našemu domu“. Vsi praznično razpoloženi, drug drugemu segali v roke želeč: „Vesel, zdrav, blagoslovljen Božič!“

V domu so nas lepo presenetili Sanjurski odbor, kulturni delavci, osnovna tola, pevski zbor, ter še več drugih, ne tako vidnih a zelo potrebnih in pridnih sodelavcev. Na odru doma so pripravili krasno, čudovito sliko – žive slovenske jaslice: „Rojstvo našega Gospoda“.

G. Tone Oblak, nas je popeljal s primerno scenografijo v naše lepe slovenske hribe, kjer po navadi ob tem času mraz in bele snežinke krasijo oddaljene domačije. Tam sneg pobeli pokrajino in visoke smreke ter vsa drevesa pokrije z belo odejo. Vsaka kmetija marsikdaj služi tudi kot tople krovi popotniku. In tako mojster Tone skupa obuditi leto za letom spomine in to tudi doseže. Vsem bo ostala ta domača podoba v spominu dolgo vrsto let.

Napovedovalka Danica Malovrh nas je seznanila s programom. Pri pogrnjenih in okrašenih mizah smo spremljali program, ki se je lepo razvijal v režiji Blaža Mikliča.

Zbrane goste so pozdravili predsednica doma, ga. Mici

Malavarič Cassullo, krajeve mladinske organizacije je zastopala predsednica deklet gšč. Veronika Kržimik, dumni pastir g. Tone Bidovec, v imenu Zveze žena in mati ga. Nežka Lovrin-Kržimik, Balantičovo tolo je zastopal predsednik starijev Janez Marinčič ml., v imenu mladcev in mladenk ga. Emi Urbančič Marušič, upokojece je zastopal Stane Mustar.

Kot je že nekaj let v navadi, zadnji novorojenček iz okolice San Justa predstavlja Sveto Dete. Tako letos je ta čast spremljala Angelco in Roka Mikliča, ki sta s sinčkom predstavljala sveto družino.

Naj omenim delo vseh ki so pripomogli, da je akademija dosegla lep in zaželen uspeh. Čestitke vsem! Sodelovali so pri zvoku in lučeh Marko Štrubelj, Andrej Šuc in Luka Štrubelj.

Pevski zbor pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar nam je ubrano in slovesno zapel tako pri mami kot na akademiji v Domu. Za otroško petje so skrbele ga. Marija Krajnik Štrubelj, ga. Kristina Skvarča Šenk in gšč. Anica Mehle. Lepo so nam zapeli: Priroda je lepa sveta noč, Tam stoji pa hlevček, Polnočno obhajilo, Danes rojen je Zveličar...

In mladi recitatorji so nas lepo in primerno spomnili na Sveti večer. Odlomek iz Krsta pri Savici (France Prešeren)

„Po celi zemlji vsem ljudem mir bodi!

Tako so peli angelceve glasovi v vitavah pri Mesijasa prihodi; da smo očeta enega sinovi, ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi, da ljubiti mor' mo se, prav' uk njegovi.“

Vsa dvorana je čustveno zapela: „Sveta noč!“ Skupno smo nadaljevali v lepem vzdruju Božični zajtrk.

Hvala vam vsem za te prisrčne, tople trenutke!

SILVESTROVANJE V NAŠEM DOMU

Vstop v dvorano je bil za vse gos-

Nad. na 6. str.

SAN MARTIN V MENDOZI

„Sladko vince piti to me veseli, dobre volje biti svoje žive dni!“

Ti verzi so prav primeri za naslov našemu poročilu. A takoj vam moramo, dragi bralci, razložiti, da prvi verz ne drži dobesedno ampak nas samo popelje v kraje mendoških vinogradov, kjer smo mladi iz San Martina od 17. do 23. decembra preživeli nepozabne dni.

Pod vodstvom našega trenerja in prijatelja prof. Omarja Santana smo se že drugič na potepat. (Lani nas je spremljal na turnir odbojke v Bariloče.) Skupina je bila letos bolj množična, saj nas je bilo kar trideset deklet in fantov. Zato sta priskočila na pomoč tudi inž. Ivan Medvenček in prof. Luka Skale.

Zastavili smo si jasen cilj: medsebojno spoznavanje in skupno sožitje.

Odpotovali smo v petek zvečer iz slovenskega doma San Martina in vsi skupaj zmolili za srečno pot. Pravijo, da je bil med vožnjo hud naliv in zato smo se malo zakasnili. Okoli 14. ure smo dospeli v camping Cañón del Atuel. Hitro smo uredili vso prtljago in se nastanili po kočah. Pokosili smo empanade in spoznali vodiče ter z njimi naredili prvi izlet. Hodili smo po hribih in se ohladili v potoku. Bili smo tako utrujeni, da smo kar preložili taborni ogenj za primernejši dan.

Za dober potek skupnega bivanja smo bili razdeljeni po delovnih skupinah. Vrstili smo se pri kuhanju, čiščenju in pospravljanju. Pripravili smo kratek program, kjer smo poročali o vsem kar smo dnevno doživeli. Spet drugi so pripravili steno in na smeten način, s časopisnimi izrezki poročali o naših dogodivščinah.

V nedeljo nas je čakal natrpan program: rappel in mountain bike. Dekleta smo korajžno začele z rapelom. S primerno napravo smo se držale vrvi in se spuščale po skali. Seveda smo se malo bale in bile nervozne, saj ima človek občutek kot, da bi se vrv spustila in padaš nazaj. Fantje so nam predali kolesa in se oni poskusili po vrvi. Kolesariti po hribih je precej drugače kot po ravni. A premagali smo vse ovire in se popoldan odpočili v bazenu. Nedeljsko sveto mamo smo opravili na

prostem v Nuestra Senora del Valle Grande.

Ponedeljek nam je prinesel spet novih presenečenj: tirolesa in rafting. S čolnom smo se podali po reki in še posebno kričali, ko se je ta premetaval ob valovih. Enkratno doživetje! Zvečer je prišel na vrsto taborni ogenj. Peli smo, predstavili imena skupin in smetne točke ter naprej peli.

V torek smo bolj počivali. A ne vsi. Matija Belec, Marko Medvenček in Luka Škulj so bili uradno sprejeti v mladinsko organizacijo. Dokazati so pa morali, da so že zreli in so morali izvršiti razne naloge. Ob poslovnem ognju smo tudi izmenjali misli o prijateljstvu in o pomenu skupnega delovanja. Pozno v

noč smo ogledovali zvezdnato nebo, ki je precej drugačno od našega v Buenos Airesu.

V sredo je bilo treba spokati in lepo počisti prostore ter naložiti vse na avtobus. Obiskali smo še vinosko klet in okusili izvrstna mendoška vina, ki smo jih prinesli v dar našim skrbnim staršem. V San Rafaelu smo nakupili razne spominčke, potem pa kar na pot domov. V dom San Martín smo prispeli v četrtek ob 9. zjutraj. Veselo je bilo srečanje s starši, brati in sestrami, ki so nas že zelo pogrežali. Ob skupnem zajtrku smo jim pripovedovali o naših lepih mini-počitnicah. V četrtek po božiču smo se vsi zbrali, gledali film in naredili pospravo uspešnega potovanja.

Drugi verz našega naslova pa velja stoo odstotno za nas. Dobro voljo so nam izkazali naši dragi voditelj Omar in spremljevalca Ivan in Luka. Hvala vam! Naši starši so rade volje podprli naše načrte. Slovenski dom je to potovanje vključil na seznam projektov, ki jih podpira Republika Slovenija. Dobra volja je bila gonilna sila nas mladih, ki smo hvaležni Bogu, da smo lahko v naravi okrepili prijateljstvo.

Sami

NOVICE IZ SLOVENIJE

INFLACIJA V LETU 2004

V Sloveniji so se decembra cene življenjskih potrebščin v primerjavi z novembrom znižale za 0,3 odstotka. Decembrska deflacija je predvsem posledica cenejših naftnih derivatov in avtomobilov. Na letni ravni inflacija letos znaša 3,2 odstotka, medtem ko je povprečna letna inflacija znašala 3,6 odstotka. Slovenija v letu 2004 beleži najnižje stopnje rasti cen v zadnjih letih, kljub temu pa še vedno občutno zaostaja za mastrichtskih inflacijskim merilom.

KOLIKO JE DRŽAVNIH USLUŽBENCEV?

V začetku leta 2004 je bilo v organih državne uprave, torej ministrstvih z organi v sestavi, vladnih službah in upravnih enotah, zaposlenih 33.472 ljudi, medtem ko jih je bilo v začetku decembra 34.136, torej 664 več. Največ zaposlitev je bilo v Generalštabu Slovenske vojske, in sicer 570, vzrok temu pa je bila profesionalizacija vojske. Na drugem mestu je policija s 404 novimi delavci, ki so se zaposlili na schengenski meji. Novi delavci v policiji so prišli tudi iz carine. Z vstopom Slovenije v Evropsko zvezo se je carinska služba namreč preoblikovala, na Carinski upravi RS v okviru ministrstva za finance pa je zato število zaposlenih padlo za 405. Nekateri so se poleg policije zaposlili tudi na Davčni upravi RS v okviru istega ministrstva, kjer je bilo 110 zaposlitev več.

NEKATERI SO IMELI DELO

Novoletna noč je za dežurne zdravnike, policiste in gasilce minila dokaj delovno. Med drugim so na urgentnem bloku ljubljanskega kliničnega centra oskrbeli 187 poškodovancev, policisti so po Sloveniji obravnavali 57 prometnih nesreč, ljubljanski gasilci pa so opravili deset intervencij. Med poškodovanci na urgentnem bloku ljubljanskega kliničnega centra je bilo deset oseb, ki so bile udeležene v prometnih nesrečah, pet oseb z opeklinami, od tega tri z opeklinami zaradi petard, tri osebe, ki so poskušale storiti samomor. Zaradi krivde javnega reda in miru so policisti morali posredovati tudi pri 14. primerov poškodovanj stvari s pirotehničnimi sredstvi.

- Glede na zakon o eksplozivih je pokanje in ustvarjanje svetlobnih efektov s pirotehničnimi izdelki, ki imajo manjši učinek, dovoljeno le od 26. decembra do 2. januarja. Od ponedeljka je uporaba pirotehnikе znova kazniva.

PO SVETU

ŠTEVILO STALNO RASTE

Po navedbah ZN je v potresu in tsunamijih, ki so območje ob Indijskem oceanu prizadeli 26. decembra, umrlo skoraj 160.000 ljudi, pogrešajo pa jih še 18.000. 1,12 milijona ljudi je po tej naravni katastrofi ostalo brez strehe nad glavo. Ocenjujejo, da je nastala škoda vredna okoli deset milijard dolarjev.

1.300.000.000!

V pekinški porodničnici je na svet privekal milijardotristomilijonti Kitajec, katerega ime ni znano. Srečni očka Zhang Tong je prepričan, da je njegov sin blagoslovljen, saj je ravno on tisti novorojenček, s katerim se je kitajsko prebivalstvo prevesilo na več kot 1,3 milijarde. Kitajska je zabeležila 1,2 milijarde prebivalstva pred desetimi leti. Čeprav je v teh desetih letih beležila počasnejšo rast prebivalstva, kitajska vlada politike enega otroka še ne namerava spremeniti.

Kitajska se je istočasno zavihtela na tretje mesto med trgovskimi velesilami. Na prvih dveh mestih ostajata tako ZDA in Nemčija, na četrtem mestu pa je odslej njena vzhodna sosedja Japonska.

NOVA SESTAVA VS ZN

Argentina, Danska, Grčija, Japonska in Tanzanija so s 1. januarjem 2005

v Varnostnem svetu ZN zamenjale Nemčijo, Španijo, Pakistan, Čile in Angolo. Poleg petih stalnih nevoljenih članic - ZDA, Kitajske, Rusije, Velike Britanije in Francije - bodo v VS leta 2005 sedeli še predstavniki Alžirije, Benina, Brazilije, Filipinov in Romunije, ki jim dveletni mandat poteče 31. decembra 2005.

ŠEST NIČEL MANJ

Turčija je z novim letom uvedla novo valuto in odpravila šest ničel v nacionalni valuti, turški liri. Turčija se je doslej ponarjala z neslavnim rekordom države z bankovcem z največjo označbo - 20.000.000 lir, ki je bil sicer vreden vsega 11 evrov. Številne ničle so posledica več desetletij trajajoče dvomestne inflacije. Uradna Ankara upa, da bo nova valuta, ki so jo poimenovali nova lira, olajšala mednarodno trgovanje in vzpodbudila zaupanje v turško gospodarstvo. Ameriški dolar bo vreden 1,30 nove lire.

TITA POSLALI V ZRAK

Spomenik Josipa Broza Tita pred njegovo rojstno hišo v Kumrovcu je bil v eksploziji močno poškodovan. Prepeljali so ga v zagrebško Akademijo likovnih umetnosti, kjer naj bi ga restavrirali po originalnem mavčnem odlitku, dela pa naj bi bila končana v mesecu dni.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

MISIJONSKA VELETOMBOLA.

V nedeljo, 9. januarja popoldne se je vrnila letomnja tradicionalna veletombola v korist slovenskih misijonarjev mimo poganskem svetu in sicer spet na moronski pristani.

Čeprav je bila zadnja nedelja najbolj vroč dan, kar smo jih novi naseljenci v Argentini doživeli – v observatoriju so zabeležili 39,7 stopinj, v Moronu pa v senci celo 42. stopinj – je bil naval na tombolo velik. Pripravljenih je bilo 750 sedežev, pa je moralo še precej ljudi stati, tako, da lahko računamo na 900 obiskovalcev.

V tej neznosni vročini prireditelji niso mogli dobiti vseh naročenih hladilnih pripomočkov, med katere spada cela ledena gora in zato ljudem ni bilo mogoče postreči z idealno mrzlo pijačo.

Zbirati so se začeli ljudje ob piroh popoldan. Tombola sama pa se je pričela ob pol sedmih. Bilo je 90 tern, 80 kvateren, 60 činkvinov in 30 tombol. Prvo tombolo, motorno kolo SIAM-LAMBRETA je zadela gdč. Francka Bergantova iz San Justa. Druga tombola je bila zapestna ura, tretja zbirka gramofonskih plošč klasične glasbe. V času največje napetosti, ko so ljudje čakali, da prečrtajo še 15 številk na tablici, je zavel z zapada orkan, ki je dvignil oblake prahu, kar pa nikogar ni motilo, da ne bi počakal konca svoje sreče ali smole. Za tem prahom pa je pripihal hladnejši veter in potolažil tudi one, ki jim sreča pri tomboli ni bila mila.

Glasbeno-baletni-filmski večer SKA se je vrnil v soboto 8. t. m. zvečer na župnijskem dvorišču pri Sv. Juliji. Predaval je g. prof. Geržinič o Chopenu in Bizet-u, katerima sta bila posvečena prva dva filma. Tretji film je kazal balet parinke opere pred jasicami na melodije francoskih božičnih pesmi.

OSEBNE NOVICE

Č. g. Leopold Zajec, C.M. je dobil svoje prvo službeno nastavitve v zavodu lazaristov v Lujanu. Č. g. Buh France, C.M., pa je nastavljen v Escuela Apostólica v Escobarju.

V **sredo**, dne 5. januarja t.l. je odpotoval v Severno Ameriko z dansko ladjo Estrid Torm g. ing. **Jože Brodnik** s svojo družino, gospe **Tinko**, hčerko **Metko** in sinom **Jurčkom**. V buenosairemskem pristanišču so se od njih poslovili številni znanci in prijatelji ter jim želeli srečno pot. Tudi mi želimo g. ing. Brodniku in vsej njegovi družini obilo sreče in zadovoljstva v novi domovini.

MIRAMAR

Za novo leto se je mudil v Miramaru č. g. Jože Jurak, namestnik direktorja slov. dušnih pastirjev v Argentini. Imel je za slovenske rojake božično duhovno obnovo. Ob tej priliki sta prišla otroka Matevž in Gregor Jelenc prvo sv. obhajilo. Č. g. Jurak je tudi krstil Olgo-Terezijo Sintič, hčerko g. Antona in ge. Olge Lipovec. Botra, ki sta v Jugoslaviji, sta nadomestovala soproga g. Lojze in ga. Marija Marolt iz Miramarja. – Prihod novega leta so Miramarski Slovenci pričakali v hiši g. Lojzeta Marolta. – Te dni se mudi v Miramarju večje število rojakov iz Buenos Airesa, ki so izbrali počitnice in odšli v prijetno naselje ob Atlantiku, da v zdravem morskem zraku, prijetni plaži in neskajenem miru obnovijo svoje sile. Rojaki iz Miramarja so jih bili zelo veseli, kjer imajo s tem priliko, da se seznanijo z razmerami, ki vladajo drugod po slovenskih sredinih. – Podjetnost rojakov v Miramarju se kaže tudi v tem, da stalno večajo slovensko knjižnico in da so si kupili teren, na katerem mislijo postaviti svoj slovenski dom.

Svobodna Slovenija, št. 2. 13. januarja 1955

DAROVALI SO: Zveza slovenskih mater in žena se iskreno zahvaljuje darovalcem v dobrodelni sklad: N.N. iz Castelarja \$ 50.-; gospa Berta Šproc v spomin sinu lic. Antonu Šprocu \$ 100.-; N. N. Bariloche \$ 100. **Bog povmi!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar** **Glavni urednik:** Tine Debeljak ml. / **Za Društvo ZS:** Alojzij Rezelj / **Sodelovali so še:** Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marko Vombergar, Milena Ahčin, Marko Čop, Majda Hren Ravnik, Franci Markež, Anica Mehle, Nadica Grohar, Marjana Batagelj, Sam Podržaj. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Al finalizar la guerra

La situación en el este había cambiado significativamente. Después de detener el avance alemán, los rusos invadieron Bulgaria y Rumania. Más tarde llegaron a Serbia. En mayo del año 1945 hicieron su entrada en Eslovenia.

Los alemanes iban perdiendo batalla tras batalla. El fin de la guerra se acercaba a pasos acelerados. Los domobranci eran superiores a los partisanos, pero como la parte oriental de Yugoslavia ya estaba ocupada por los soviéticos, todos hacían planes para la retirada. Los políticos eslovenos, que no querían saber ni de los alemanes ni de Rupnik, querían que los domobranci se unieran a los aliados. Crearon el Consejo Nacional para Eslovenia, la unión de los partidos democráticos eslovenos. Sin embargo la mayoría de los comandantes le fue fiel a Rupnik. Muy pocos estaban dispuestos a acatar lo que decidiera el Consejo o ponerse en contra de Rupnik.

Los políticos intentaron convencer a Rupnik que dejara el mando de los domobranci, pero no tuvieron éxito. También hicieron la tentativa con los alemanes, para que les dieran el mando a ellos.

El 3 de mayo de 1945 convocaron a una especie de parlamento, es decir a todos los parlamentarios, intendentes y otros que habían sido votados antes de la guerra. Franc Kremžar pasó a ser el presidente del parlamento. Declararon la independencia de Eslovenia en el marco de Yugoslavia y rebautizaron a los domobranci. Pasaron a ser el Ejército nacional, bajo el mando del general Krener.

No hubo tiempo para más. Todos emprendían la retirada frente al avance de los partisanos, apoyados por los soviéticos.

A los que nos pudieron irse, los partisanos los apresaron y, en su mayoría, los mataron. Las formaciones de Primorska pudieron cruzar el río Soča y se entregaron a los ingleses.

Los de Kransjka iban hacia Austria por el paso de Ljubelj o por Dravograd. En la retirada fueron atacados por los partisanos. Tuvieron que usar las armas para cruzar la frontera. Ya en Korotka, se entregaron a los ingleses. Estos los desarmaron, les prometieron protección y los alojaron en Vetrinje.

SLOVENC I IN ŠPORT

ZIMSKI ŠPORTI

Na prvi tekmi 53. novoletne turneje smučarjev skalcev v Oberstdorfuse se je od slovenskih reprezentantov znova izkazal Jernej Damjan, ki je po zaslugi odličnega drugega skoka zasedel sedmo mesto, kar je letos najboljša slovenska uvrstitev v svetovnem pokalu.

Slovenski ženski biatlon je v letonji sezoni očitno zares na vrhuncu. Po dveh uvrstitvah na stopničke Tadeje Brankovič pred novim letom so tokrat svoj lonček v štafeti pristavile še Andreja Koblar, Teja Gregorin in Dijana Grudiček ter si v nemškem Oberhofu priborile dosedanjí uspeh kariere. Na tretjem mestu so zaostale le za Nemkami in Rusinjami in s tem popravile peto mesto, ki je bila njihova doslej najboljša uvrstitev na štafetnih tekmah.

Črnjanka Tina Maze je prepričljivo zmagala na veleslalomu za svetovni pokal alpskih smučark v Santa Caterini (2:36,78). Druga je bila Kanadčanka Simard (2:37,94), ki je zaostala sekundo in 16 stotink, tretja pa njena rojakinja Forsyth (2:38,00, + 1,22).

Slovenski deskar Dejan Kozir je na tekmi SP v paralelnem slalomu v Sankt Peterburgu osvojil drugo mesto. Od Kozirja je bil boljši le lanski zmagovalec svetovnega pokala v paralelnih disciplinah Avstrijec Grabner

PLAVALNI DOSEŽKI

Na 22. tradicionalnem novoletnem plavalnem mitingu v velikih bazenih v San Sebastianu je najodmevnejši rezultat dosegel Matjaž Markič, ki si je na 50 m prsno s časom 27,94 prisvojil državni rekord in se prav tako znova zavihtel med prvo svetovno deseterico te discipline. Blaž Medvedek je popravil kar dva lastna državna rekorda - na 100 hrbtno je zmagal s 55,20, kar je pomenilo drugi rezultat mitinga. Neporažen je ostal tudi Peter Mankoč, ki je v disciplini 50 delfin zmagal s 24,70, na 100 delfin pa s 54,30.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri pošiljanju po poti pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebn*e) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO
	Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Anič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

REŠITEV KRIŽANKE

VODORAVNO: 1. gluhi; 5. pokoj; 9. Rem; 10. las; 12. rde; 13. okolica; 16. zora; 18. vsak; 20. Al; 21. pičke; 24. Ro; 25. grah; 27. okno; 29. Čad; 30 tat; 32. oni; 34. element; 37. začel; 38. liana.

NAVPIČNO: 1. groza; 2. le; 3. umor; 4. ILO; 5. psi; 6. Kras; 7. od; 8. Jenko; 11. Alepi; 14. kapa; 15. cvek; 17. Olga; 19. Aron; 22. ihtel; 23. kotel; 26. rdeč; 28. nota; 29. čez; 31. Am; 33. ima; 35. le; 36. ni.

Naročilnica za Svobodno Slovenijo

Podpisani se naročam na tednik Svobodna Slovenija. Želim ga prejemati po pošti (točno napiši naslov) po raznašalcu (navedi kraj in skupino)

Ime in priimek:
Ulica in št.:
Kraj: Poštna št.:
Provinca:..... Tel.:
Država:

Podpis

Naročilnico izpolnite in jo pošljite: po raznašalcu vašega okraja, po faksu na tel.: +54-11-4636-2421, po elektronski pošti esloveniau@sinectis.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 5. februarja:

Pustna veselica ob 21. uri v Našem domu v San Justu.

MUTUAL SLOGA

sporoča vsem članom, da želi pomagati vsem starejšim osebam v teh težkih časih. Zato jim nudi možnost, da dobijo zdravila zastonj, ali po zelo nizki ceni po možnosti. V ta namen prosimo, da zainteresirani sporočijo svoje potrebe (dostavijo zdravniške recepte) v pisarni SLOGE.

Podporni bon Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije

V soboto, 8. januarja se je na državni loteriji odvijal tradicionalni žreb, ki je odločil tudi usodo letonje „rife“ Zedinjene Slovenije. Izžrebane so bile sledeče številke:

- 1) 542
- 2) 502
- 3) 235
- 4) 193
- 5) 542
- 6) 223
- 7) 943
- 8) 230
- 9) 251
- 10) 352

Za dobrosrčen odziv pri kupovanju se našim rojakom iskreno zahvaljujemo. Za prihodnjič pa se toplo priporočamo za nadaljnjo podporo, saj preživljamo res težke čase.

OSEBNE NOVICE

Rojstvo. V soboto, 18. decembra, je bila rojena **Esterina Tatjana Rant**, hčerka Gabrijela in Cintije Frontini. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Nov diplomant. Na Instituto de Educación Física Dr. Dalmacio Vélez Sarsfield je dokončal študije **Kristjan Rant** in postal profesor telesne vzgoje. **Čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Delo dobi

grafični oblikovalec/ oblikovalka

Več informacij na tel. 15-5158-8292

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

11. januarja 2005

1 EVRO 239,77 SIT
1 U\$S dolar 182,97 SIT

Mednarodni Martin

Založba Mladinska knjiga se uspešno vključuje v mednarodne založniške tokove. To dokazuje tudi slikanica **Martin Krpan** Frana Levstika z ilustracijami Toneta Kralja, ki je te dni izšla v prevedni, na voljo pa je tudi v angleščini, španščini, italijanščini, makedonščini, hrvaščini, slovaščini, rumunščini, nemščini in madžarščini.

Od leta 1954, ko je slikanica prvič izšla v tej založbi, so jo pri Mladinski knjigi natisnili že trinajstič v skupni prodani nakladi prek 110.000 izvodov, medtem ko je bil Martin Krpan v različnih izdajah prodan v več kot 200.000 izvodih.

S spustom zastave na pol droga in s triminutnim opoldanskim molkom je v sredo 5. januarja tudi Slovenija, tako kot vsa Evropska unija, počastila spomin na žrtve naravne katastrofe v južni in jugovzhodni Aziji. Slovenci so se pridružili pozivu luksemburškega predsedstva EU in se skupaj s približno 450 milijoni Evropejcev spomnili po ocenah že 200.000 smrtnih žrtev potresa in popotresnih cunamijev, med katerimi je tudi več sto turistov iz evropskih držav,

Don Kihot bo praznoval 400 let

Don Kihot bo letos slavil 400. obletnico. Roman o bistrornem plemiču in njegovem oprodi, s katerim je Miguel de Cervantes položil temeljni kamen moderni zahodni literaturi, je med bralce prišel 16. januarja 1605 in postal prva prodajna uspešnica.

V Španiji se bodo znamenitega borca proti mlinom na veter spomnili z več kot 1000 likovnimi in fotografskimi razstavami, 50 gledališkimi deli, glasbenimi spektakli, lutkovnimi in plesnimi predstavami, pa tudi s posebno izdajo tega romana o vitezu iz Manče in njegovem spremljevalcu Sanču Pansi.

Z namenom, da bi spodbudili bralce, bo izšla posebna izdaja v dveh zvezkih, otroška izdaja Don Kihota in izdaja za ceno enega evra. V Siguenzi bodo pripravili tudi razstavo izdaj tega romana v 48 jezikih.

V okviru praznovanja obletnice bodo odprli tudi ekološko-turistično traso, poimenovano Cesta Don Kihota. Po besedah prirediteljev bo to najdaljši „ekološko-turistični in kulturni kuloar v Evropi“. Pot bo namreč dolga kar 2500 kilometrov in bo prečkala 145 krajev, med njimi tudi El Toboso, kjer je domovala Don Kihotova izbranka Dulcineja.

Don Kihot - senca viteza, Don Kihot v sodobni umetnosti, Umetnost in doba Don Kihota, Dali in Don Kihot so le nekateri naslovi razstav.

Več prireditev je nastalo v sodelovanju z nacionalno komisijo, ki so jo ustanovili posebej za potrebe praznovanja obletnice Don Kihota.

Roman so prvič natisnili v madridski tiskarni Juana de la Cueste.

San Justo...

Nad. s 4. str.

te veliko in prijetno presenečenje. Vse okrašeno s cvetjem, lučkami in bliščem!

Našim gospem pa vsa čast jim in obilna zahvala za tako dobro, lepo in domačo pogostitev.

Goste je nagovorila ga. Marta Urbančič Oblak. Njene misli so nas peljale nazaj skozi vse telo 2004 in nam osvežile spomin na vsa dobra dela. Obenem pa izpodbudila, da bi leto, ki smo ga pričakovali obrodilo dober sad, saj to je v dobro nam vsem.

V Sloveniji smo vedno praznovali tri svete večere: 24. decembra, 31. decembra in večer pred Svetimi Tremi Kralji. Vedno smo za te večere blagoslovili naša bivalja in ljudi, ter se priporočili, da nas Bog obvarje vsega hudega. Spomnim se, da je bila tudi živina

deležna tega žegna.

Tako je predsednica doma ga. Mici Malavanič Cassullo skupno s podpredsednikom Lovrencom Tomaževičem obšla vse domovske prostore z blagoslovno vodo in kadihom ter molitvijo. Vsi zbrani smo prosili za mir in božji blagoslov našim družinam, tudi da bi ti prostori služili v dobro in veselje vsem, ki sem zahajamo.

V zahvalo Bogu za vse prejete dobrrote, nismo pozabili dobrotnikov, niti članov, ki so s svojim trudom omogočili, poskrbeli in se skrbijo za dobro, ki ga uživamo pod domačo streho „Našega doma“. Gospa predsednica je nato želela mnogo zadovoljstva in uspeha ter sreče v letu 2005.

Na odru so nam pripravili lepo slovensko družino: oče, mati, otroci in dedek, ko pri jaslicah in božičnem drevescu pričakujejo Svete Tri Kralje. Božično radost je obogatila vesela skupina

deklet s primerno plesno vajo in elegantnimi belimi oblekami ter s prižganimi svečkami v rokah, v režiji ge. prof. Adrijane Mehle Kjuder.

Prispeli so v dvorano Sv. Trije Kralji: Gašper, Miha, Boltežar in nam prinesli v dar vsak en jermas dobrega kruha in dobrih želja!

Ob polnoči smo si vsi vrnili boljšega leta, da bi bilo zdravje, soglasje in božji blagoslov v vsaki družini. Po dvorani so se glasili klici: „Bog te živi! Srečno! Zdravja in zadovoljstva obilno!“ Vsa dvorana se je združila v objem dobrih želja!

V prijetnem soglasju, v krasni družbi, večer je srečno minul.

Malček, ki je sodeloval na odru, se je približal svoji mami z zahvalo, da mu je dovolila prisostvovali na odru. Ves je bil ginjen, kakor tudi mi ostali. Mislim, da je to lep primer, kako je potrebno po domovih ohranjanje naših starih običajev!

Vsem ki ste sodelovali en velik Bog plačaj! Ga. Isabel Bogataj Tomaževič, ga. Nancy Bogataj Markovič ter pomočnice najlepše vam hvala za tako lepo okrašene mize, kuharicam in „asadorjem“ za okusno večerjo, g. Tonetu Oblaku in sodelavcem za idilično pripravljen oder, gđc. Mirjam Oblak za idejo in izpeljavo programa, Marku Štrublju in Andreju Šucu iskrena hvala za skrbno pripravljene luči in zvok ter vsem drugim pridnim in skritim sodelavcem!

M.H.R.

Spomin na žrtve

na tisoče pa jih ne pogre-tajo.

Oddajanje so prekinile nekatere televizijske in radijske mreže, med njimi tudi slovenska radiotelevizija, ki je med molkom predvajala napis: „Čutimo žalost in ne-bogljnost po pretresljivem opustitvi življenja v pacifičnem de-

lu sveta. V spomin na žrtve.“

Na fotografiji delavci v obratih murskosobotke Mure med spominskim molkom.

